

periode har sine børn hjemme. Det giver da en en kærkommen mulighed for at være sammen med ens børn. Altså, de forældre, der hver eneste dag brokker sig over, at de skal arbejde så meget for både at kunne betale skat og mange andre ting og derfor har så lidt tid sammen med deres børn, får en kærkommen lejlighed til at være sammen med deres børn, hvis de i en kortere eller længere periode beklageligvis er ledige. Så nemt kunne det gøres, men det vil man jo ikke være med til. Nej, nej, alle skal have mulighed for at få passet deres børn.

Man kunne jo også gå ind og se lidt på, om det overhovedet behøver at koste mere. Behøver det at være dyrere at lave en pasningsgaranti? Behøver det overhovedet at koste så meget at passe børn, som det gør i dag? Nej, det gør det ikke. Men hvorfor koster det så så meget? Ja, vi har jo i nogle kommuner ude i landet set eksempler på, at man for at støtte de almennyttige boligelskaber fastsætter en husleje, der er to-tre gange så høj som normalt. Det er ikke hæderligt, og det betyder jo så, at selv om forældrene kun betaler en del af børnepasningsprisen, stiger deres andel.

Det andet, der gør sig gældende med hensyn til, at priserne er så høje, som de er, er jo, at kunderne, forældrene og børnene, ikke ser den fulde pris for det produkt, de modtager. Og det er klart, at hvis man kun betaler 30 pct. af de omkostninger, der er, synes man egentlig, prisen hænger meget godt sammen med det produkt, man får, men det gør jo altså, at den samlede pris uhindret kan stige, og det er ikke hensigtsmæssigt.

Derfor er vores forslag i Frihed 2000, at den optimale løsning ville være, at der skulle være 100 pct. forældrebetaling. 100 pct. forældrebetaling ville også omgående bevirke, at der ville være helt frit valg i forhold til, hvilken pasningsform man ønsker – fuldstændig som Venstre gerne vil; de vælger så bare en anden løsningsmodel, som administrativt er langt dyrere og helt u håndterlig. Med 100 pct. forældrebetaling kunne forældrene selv vælge, om de ville have barnet passet offentligt og i givet fald i hvilken offentlig institution, eller de ville have det passet privat, enten i en privat institution eller hos private mennesker i øvrigt, eller de selv ville passe deres børn?

Det ville man kunne gøre. Men en 100 pct. forældrebetaling forudsætter naturligvis, at der så er nogle tilsvarende skattelettelser, og det er jo så dér, vi i Frihed 2000 tidligere har fremsat

forslag om et såkaldt familiefradrag, hvor vi siger, at børnefamilier har brug for at have et større fradrag og derfor skal have lov til at udnytte børnenes uudnyttede personfradrag.

Hvis man indførte 100 pct. forældrebetaling, ville det gøre, at der ville blive en helt anden prisdannelse, og det ville også betyde, at kvaliteten ville blive helt anderledes forbedret, for det er klart, at når man betaler den fulde pris, vil man også stille krav med hensyn til kvaliteten i det, man betaler for.

Man kan sige, at det her forslag går i retning af at indføre 100 pct. forældrebetaling, for over de næste 3 år tager man jo 1 pct. ad gangen, og så er det jo fristende at stille et ændringsforslag til lovforslaget om, at man ikke skal stoppe i år 2002, men simpelt hen fortsætte over de næste 70 år, indtil man når op på 100 pct. forældrebetaling.

Det ville være fristende, men jeg tror næppe, forslaget ville få flertal her i Folketinget, så mon ikke det bare skal blive ved den politiske tilkendegivelse.

Det, der mangler i forslaget her, er jo altså, som det har været sagt før, de modsvarende skattelettelser. Dem har vi ikke set noget til. Men vi betragter i Frihed 2000 de små ændringer her som så små, at det nok går endda. Så vi støtter lovforslaget.

Tove Videbæk (KRF):

En af intentionerne bag dette forslag er, at alle forældre skal have ret til at få en pasningsmulighed for deres små børn, fra de er 26 uger gamle og indtil skolestart. Princippet i lovforslaget mener jeg er positivt, men betingelsen er naturligvis, at pasningsgarantien skal defineres ens i alle kommuner.

Reglerne om økonomiske fripladser justeres samtidig, således at forældre, der har en hel eller delvis økonomisk friplads, bliver friholdt, idet indtægtsgrænsen for fripladser er hævet. Det betyder, at muligheden for opnåelse af en økonomisk friplads ikke ændres for de dårligst stillede. Og enlige forældre vil i de fleste tilfælde, med mindre denne ene indtægt er relativt høj, kunne få et forholdsvis stort tilskud til nedsettelse af forældrebetalingen. Søkenderabat ten er der heller ikke pillet ved. Så de økonomisk dårligst stillede familier bliver altså ikke ramt af dette lovforslag.

For Kristeligt Folkeparti er det helt i orden, at man betaler lidt mere for denne service.